

Panium – číslo devět

Čtvrtá linie

Jeff Pippenger

2025-04-01

Král jihu se rozhněvá a vytáhne do boje proti němu, totiž proti králi severu; ten postaví veliké množství, ale to množství bude vydáno do jeho ruky. A když to množství odvede, jeho srdce se povznese; a porazí mnohé desetitisíce, avšak tím nebude posílen. Daniel 11,11.12.

Verše jedenáct a dvanáct identifikují Putinovo vítězství nad Ukrajinou a Evropskou unií a jeho následky a dopady pro Putina po tomto vítězství v ukrajinské válce, jak je znázorněno na Ptolemaiovi v jeho vítězství u Ráfie roku 217 př. Kr. a v jeho pádu ve verši dvanáctém. Tématem těchto veršů je vzestup a pád krále jihu.

Dosavadní články určovaly základní témata prorockých linií jedenácté kapitoly. Verši jedenáctému je třeba věnovat ještě o něco více času, než v kapitole postoupíme dále. Daniel 11,11 je v souladu se Zjevením 11,11.

A po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha, i postavili se na nohy své; a velká bázeň padla na ty, kteří je viděli. Zjevení 11,11.

V roce 2023 se dva svědkové, kteří byli zabiti šelmou z bezedné propasti, postavili na své nohy. Svědectví republikánského rohu započalo v roce 2015 oznámením Donalda Trumpa, že bude kandidovat na prezidentský úřad, a v roce 2020 drak, představovaný globalisty ve světě, a globalisté, kteří tvoří Demokratickou stranu, ve spojení s globalisty Republikánské strany (RINO's), ukradli volby a dosadili Joea Bidena, čímž Donalda Trumpa zabili na ulici. Protestantský roh, představovaný službou Future for America, byl zabit tím, že šířil mylnou předpověď popisující útok islámu proti Nashvillu. V roce 2023 byly jak republikánský, tak protestantský roh vzkříšeny. Verš jedenáct určuje počátek ukrajinské války od roku 2014 dále až po konečné vítězství Putina a Ruska.

Jedenáctý verš je vizuální zkouškou, která pro adventismus obecně vrcholí v soudu, ale také pro ty, kteří přijali světlo 11. září a příchod třetího běda; především je však určen těm, kteří budou pohnáni k odpovědnosti za světlo proroctví, jež bylo postupně odpečetováno od července 2023.

Vedení adventismu bylo v roce 1989 pomínuto, jak je předobrazeno Kristovým narozením v onom prorockém období. Při Kristově křtu začal povolávat učedníky, kteří byli „základem“ křesťanské církve, a tím předobrazil 11. září, kdy s příchodem islámu třetího běda Pán vedl svůj lid zpět ke starým stezkám Jeremjášovým, které představují základy adventismu. Dne 11. září začal soud nad živými od domu Božího a adventismus odmítl světlo anděla ze Zjevení osmnáct stejně jistě, jako Židé odmítli Ježíše jako Mesiáše. Ti, kdo přijali světlo anděla ze Zjevení osmnáct, byli poté zkoušeni zklamáním z 18. července 2020.

V červenci roku 2023 světlo Daniel 11, verše 11, označuje vnější linii přítomné pravdy. Toto světlo vnějšího prorockého naplnění, obsažené ve verši 11 Daniel 11, bylo otevřeno vzkříšeným pannám ve verši 11 Zjevení, kapitoly 11. Zjevení určuje vnitřní dějiny, které Daniel otevírá jako vnější dějiny.

Ti, kdo věnovali pozornost světlu, které se začalo otevírat od července 2023, představují dvě odlišné třídy, neboť již byli takoví, kteří po červenci 2023 kdysi kráčeli spolu, avšak již spolu nekrácejí. Soud je postupný a počínaje 11. zářím byla Církvi adventistů sedmého dne dána „lhůta k pokání“ z jejího odmítnutí „pravidel prorockého výkladu přijatých Millerem a jeho spolupracovníky“, která postupně odmítala již od roku 1863. Počínaje 11. zářím až do 18. července 2020 byla Církvi adventistů sedmého dne dána její poslední příležitost činit pokání, a v tom okamžiku byli zkoušeni ti, kteří se podíleli na nashvillském svolání roku 2020. V červenci je závěrečná fáze očišťování představena jedenáctými verši jedenáctých kapitol v knihách Daniel a Zjevení.

Právě v tomto procesu zkoušení se uskutečňuje druhá ze tří zkoušek. Druhá zkouška je vizuální zkouškou; předchází jí zkouška žádosti a uzavírá ji třetí zkouška, která je na rozdíl od předchozích dvou zkouškou rozhodující. Když se panny o půlnoci probouzejí na volání: „Aj, ženich přichází,“ jedna skupina má potřebný olej a druhá je ztracena. Millerité naplnili právě tuto zkušenost a tím projevíli porozumění jak vnější, tak vnitřní linii prorockví.

Když hlásali poselství druhého anděla tím, že ztotožnili padlé protestantské církve s dcerami Babylóna, hlásali poselství, které bylo vnější vůči jejich zkušenosti. Aby mohli nejprve hlásat poselství Půlnočního volání, museli se vidět jako panny, které byly v době prodlení. Ve verši jedenáct v Danielovi i v jedenácté kapitole Zjevení byla od července 2023 otevřena vnitřní i vnější poselství jako přítomná pravda.

V první kapitole Daniela nastala druhá a viditelná zkouška tehdy, když se ukázalo, že Daniel a tři mládenci mají vzhled krásnější a jsou v „zevnějšku“ statnější než ti, kteří jedli babylónský pokrm. Ve druhé kapitole je tato viditelná zkouška představena jako prorocká zkouška, která vyžaduje správný výklad skrytého poselství, o němž se nakonec ukáže, že je obrazem království biblického prorockví. První, druhá a třetí kapitola Daniela představují prvního, druhého a třetího anděla ze čtrnácté kapitoly Zjevení.

Druhý anděl ze Zjevení čtrnácté kapitoly se zabývá vnějším poselstvím milleritských dějin a druhá kapitola knihy Daniel rovněž pojednává o vnější linii prostřednictvím obrazu šelem prorockých dějin. Vizuální zkouška v první kapitole byla založena na Danielovi a třech mláďencích, a je tudíž vnitřní linií. Vnější a vnitřní linie prorockví, znázorněné paralelou mezi první až třetí kapitolou knihy Daniel a třemi anděly ze Zjevení čtrnácté kapitoly, podávají další svědectví o poselství druhého anděla jako o tom, které bylo naplněno millerity.

Millerité hlásali při naplnění zvěsti Půlnočního volání jak vnější, tak vnitřní poselství. Jejich vnější poselství bylo poselstvím druhého anděla ze Zjevení čtrnácté kapitoly, čímž bylo poselství Milleritů přímo spojeno s druhým andělem i s obrazem z Daniela 2. Tento obraz představuje vnější království biblického prorockví od doslovného Babylóna až po novodobý Babylón, který dospívá

ke svému konci při uzavření lidské doby milosti. Millerité se znovu spojují s vnějším poselstvím Babylóna. Danielova zraková zkouška byla založena na stravě, kterou se rozhodl jíst, a první anděl ze Zjevení 10, který sestoupil a položil jednu nohu na zemi a druhou na moře, měl otevřenou malou knihu, kterou bylo Janovi přikázáno sníst. První anděl je představován chutí k jídlu a je následován zrakovou zkouškou. Zraková zkouška zahrnuje vnitřní i vnější linii pravdy.

Jedenáctý verš Daniela 11 v souběhu s jedenáctým veršem Zjevení 11 představuje dvojí zrakovou zkoušku. Zkouška vrcholí při lakmusové zkoušce, když panny projeví, zda mají olej, či nikoli. K tomuto projevu dochází těsně před uzavřením doby milosti při nedělním zákoně ve Spojených státech. Uzavření doby milosti při nedělním zákoně bylo předobrazeno 22. říjnem 1844. Těsně před 22. říjnem 1844, dne 17. srpna 1844, nesli milerité poselství jako přílivová vlna napříč východním pobřežím Spojených států.

Rok 1989 je časem konce, kdy byla odpečetěna kniha Daniel; a když je kniha Daniel odpečetěna, vždy dochází k rozmnožení poznání, které vytváří dvě třídy uctívačů. Rok 1989 je prvním z těchto tří zkušebních mezníků, jak to předobrazuje příchod prvního anděla v roce 1798. Když první anděl sestoupil 11. srpna 1840, předobrazil anděla ze Zjevení osmnácté kapitoly sestupujícího 11. září. První zklamání v dějinách mileritů označilo příchod druhého anděla a předobrazilo 18. červenec 2020 a počátek doby prodlévání. Milerité se postupně probouzeli k poselství druhého anděla a k tomu, že oni byli pannami v podobenství o deseti pannách. Plně probuzeni byli na táborovém shromáždění v Exeteru v srpnu 1844. Sto čtyřicet čtyři tisíc bylo probuzeno v červenci 2023, když poselství půlnočního volání začalo být postupně odpečetováno.

Doba prodlení skončila pro millerity v Exeteru, právě tak jako skončila pro rodinu Lazara, když Ježíš vzkřísil Lazara, aby se to stalo vrcholným činem Kristovy služby, když se Lazar stal „pečetí“ Jeho služby. Lazarovo vzkříšení označuje konec doby prodlení a zapečetění Božího lidu. Triumfální vjezd, který následoval, předobrazoval vyhlášení poselství půlnočního volání v dějinách milleritského hnutí. Tématem jedenáctého verše jedenácté kapitoly Daniela je vzestup a pád krále jihu a vede k bitvě u Pania v třináctém až patnáctém verši. Tyto verše jsou lakmusovou zkouškou, při níž je pečeť kladena na čela mužů a žen, kteří mají být v šestnáctém verši vyzdviženi jako prapor.

Patnáctý verš se naplnil v bitvě u Pania, která se shoduje s Kristovou návštěvou v Cesareji Filipově. Tam v Cesareji Filipově Kristus změnil jméno Šimona Barjony na Petra, čímž označil zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc. Od té chvíle bylo učedníkům otevřeno světlo brzy přicházejícího kříže. Když Kristus změnil Šimonovo jméno na Petra těsně před křížem, odpovídalo to lakmusové zkoušce Exeteru a Lazara, vedoucí k triumfálnímu vjezdu do Jeruzaléma. Táborové shromáždění v Exeteru od 12. do 17. srpna představuje konečné zakotvení v pravdě před otřesením, jímž je zemětřesení nedělního zákona v jedenácté kapitole Daniela a Zjevení.

„Dílo v Battle Creeku je téhož rázu. Vedoucí v sanatoriu se smísili s nevěřícími a více či méně je připustili do svých porad; je to však, jako by se pouštěli do díla se zavřenýma očima. Postrádají rozlišovací schopnost, aby viděli, co se na nás může kdykoli přivalit. Je tu duch zoufalství, války a krveprolití, a tento duch bude narůstat až do samého konce času. Jakmile

bude Boží lid zapečetěn na svých čelech — není to nějaká pečeť ani znamení, které by bylo možno vidět, nýbrž upevnění v pravdě, jak po stránce rozumové, tak duchovní, takže již nemohou být pohnuti — jakmile bude Boží lid zapečetěn a připraven na třibení, přijde ono. Ve skutečnosti již začalo. Boží soudy již nyní dopadají na zemi, aby nám daly výstrahu, abychom věděli, co přichází.“ Manuscript Releases, svazek 10, 252.

Zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc bylo představeno táborním shromážděním v Exeteru, Kristovou změnou Šimonova jména na Petra a vzkříšením Lazara. Toto vzkříšení je předobrazem vzkříšení dvou svědků ve Zjevení, kapitole jedenácté. Verše deset až šestnáct představují skrytou historii verše čtyřicet. Odpečetění skryté historie verše čtyřicet začalo v rámci historického naplnění verše jedenáct a ukrajinské války. Od července 2023 je tato skrytá historie v procesu odpečetování Lvem z pokolení Judova.

Když byli v jedenáctém verši jedenácté kapitoly Zjevení vzkříšení uchazeči o to, aby byli mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, započala vizuální prorocká zkouška, která musí být složena před uzavřením doby milosti při nedělním zákonu, a kterou sestra Whiteová označuje za zkoušku obrazu šelmy.

„Pán mi jasně ukázal, že obraz šelmy bude utvořen dříve, než skončí doba milosti; neboť má být velikou zkouškou pro Boží lid, podle níž bude rozhodnuto o jeho věčném údělu. Vaše stanovisko je takovou směsicí rozporů, že bude svedeno jen nemnoho lidí.

„Ve Zjevení 13 je tento námět předložen zcela zřetelně; [Zjevení 13,11–17, citováno].“

„Toto je zkouška, kterou musí Boží lid podstoupit, než bude zapečetěn. Všichni, kdo prokázali svou věrnost Bohu tím, že zachovávali Jeho zákon a odmítli přijmout nepravou sobotu, se zařadí pod prapor Pána Boha Jehovy a obdrží pečeť živého Boha. Ti, kdo se vzdají pravdy nebeského původu a přijmou nedělní sobotu, obdrží znamení šelmy.“ Manuscript Releases, svazek 15, 15.

Vnější prorocká linie je odpečetěna v dějinách verše jedenáct Daniel 11 a vnitřní linie je odpečetěna ve Zjevení 11,11. Vnější linie určuje, jak je během období soudu nad živými utvářen obraz šelmy, který představuje spojení církve a státu, v němž církev ovládá tento vztah. Vnitřní linie určuje, jak je během soudu nad živými utvářen obraz Krista, který představuje spojení božství s lidstvem.

Reformační hnutí třetího anděla a sto čtyřicet čtyři tisíc začalo v době konce roku 1989, jak je znázorněno v desátém verši jedenácté kapitoly Danielovy. Tehdy také započalo dokonalé naplnění dvanácté kapitoly knihy Daniel.

I řekl: Jdi svou cestou, Danieli, neboť ta slova zůstanou uzavřena a zapečetěna až do času konce. Mnozí budou očištěni, zběleni a vyzkoušeni; bezbožní však budou jednat bezbožně; a nikdo z bezbožných neporozumí, ale moudří porozumějí. Daniel 12,9.10.

Desátý verš jedenácté kapitoly představuje počátek „procesu očišťování“, který je u prvního anděla znázorněn jako bázeň před Bohem. Verše jedenáct a dvanáct představují místo, kde je sto čtyřicet čtyři tisíc učiněno bílými. Kniha Zacharjáš tuto zkušenost ztotožňuje.

I ukázal mi Jozua, nejvyššího kněze, jak stojí před andělem Hospodinovým, a satana, jak stojí po jeho pravici, aby mu odporoval. I řekl Hospodin satanovi: Hospodin tě potresci, satane; ano, Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém, tě potresci. Což není tento oharek vyrvaný z ohně? Jozua pak byl oděn v nečistá roucha a stál před andělem. I promluvil a řekl těm, kteří stáli před ním: Sejměte z něho ta nečistá roucha. A jemu řekl: Hle, sňal jsem z tebe tvou nepravost a obléknu tě v roucho proměny. I řekl jsem: Ať vloží na jeho hlavu čistý turban. I vložili na jeho hlavu čistý turban a oblékli jej v roucha. A anděl Hospodinův stál při tom. Zachariáš 3,1–5.

Tento úsek se naplňuje v závěrečném díle Krista jako velekněze a představuje zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc.

„Zachariášovo vidění Jósuy a Anděla se se zvláštní silou vztahuje na zkušenost Božího lidu v závěrečných výjevech velikého dne smíření. Ostatková církev bude tehdy uvedena do veliké zkoušky a soužení. Ti, kdo zachovávají Boží přikázání a víru Ježíšovu, pocítí hněv draka a jeho zástupů. Satan počítá svět za své poddané; získal vládu dokonce i nad mnoha vyznávajícími křesťany. Zde je však malá skupina, která se vzpírá jeho svrchovanosti. Kdyby je mohl zahladit ze země, jeho triumf by byl úplný. Jako působil na pohanské národy, aby zničily Izrael, tak v blízké budoucnosti podnikne bezbožné mocnosti země, aby zničily Boží lid. Od lidí bude požadováno, aby prokazovali poslušnost lidským nařízením v přestoupení Božího zákona.“ Proroci a králové, 587.

„Závěrečné výjevy velikého dne smíření“ jsou zapečetění nejprve sto čtyřiceti čtyř tisíc, po němž následně přichází zapečetění ostatních Božích dětí, které jsou v současnosti v Babylóně.

„Když Boží lid pokořuje své duše před ním a úpěnlivě prosí za čistotu srdce, je vydán příkaz: ‚Svlékněte z něho špinavé roucha,‘ a zazní povzbudivá slova: ‚Hle, sňal jsem z tebe tvou nepravost a obléknu tě v proměnný šat.‘ Zachariáš 3,4. Neposkvrněný šat Kristovy spravedlnosti je vložen na vyzkoušené, pokoušené, věrné Boží děti. Opovrhovaný ostatek je oděn slavným rouchem, aby již nikdy více nebyl poskvrněn porušeností světa. Jejich jména zůstávají zachována v Beránkově knize života, zapsána mezi věrnými všech věků. Odolali úkladům svůdce; řev draka je neodvrátil od jejich věrnosti. Nyní jsou navěky zabezpečeni před nástrahami pokušitele. Jejich hříchy jsou přeneseny na původce hříchu. Na jejich hlavy je vložena „čistá čelenka“.

„Zatímco Satan naléhavě vznášel svá obvinění, svatí andělé, neviditelní, přecházeli sem a tam a vkládali na věrné pečeť živého Boha. To jsou ti, kdo stojí na hoře Sión s Beránkem a mají na svých čelech napsáno jméno Otcovo. Zpívají novou píseň před trůnem, píseň, které se nikdo nemůže naučit kromě sto čtyřiceti čtyř tisíc, kteří byli vykoupeni ze země. ‚To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi. A v jejich ústech nebyla nalezena lest, neboť jsou bez poskvrny před trůnem Božím.‘ Zjevení 14,4.5.“

„Nyní je dosaženo úplného naplnění slov Anděla: ‚Slyš tedy nyní, Jósuo, veleknězi, ty i tvoji druhové, kteří sedí před tebou; neboť jsou to muži, jimž se lidé podivují; neboť hle, přivedu svého služebníka, Výhonek.‘ Zachariáš 3,8. Kristus je zjeven jako Vykupitel a Vysvoboditel svého lidu. Nyní jsou pozůstalí vskutku ‚muži, jimž se lidé podivují‘, neboť slzy a pokoření

jejich putování ustupují radosti a cti v přítomnosti Boha a Beránka. „V onen den bude Výhonek Hospodinův krásný a slavný a plod země vznešený a nádherný pro ty z Izraele, kdo unikli. A stane se, že ten, kdo zůstane na Siónu a kdo setrvá v Jeruzalémě, bude nazván svatým, každý, kdo je zapsán mezi živými v Jeruzalémě.“ Izajáš 4,2.3.“ Proroci a králové, 591, 592.

Zapečetění je druhým krokem Danielova „pročištění, vybílání a vyzkoušení“. Verše jedenáct a dvanáct označují konečný vzestup a pád Ruska, prorockého krále jihu, který předchází bitvě u Pania ve verších třináct až patnáct. Když sto čtyřicet čtyři tisícům Kristus v závěrečných scénách velikého dne smíření sejme jejich znečištěná roucha, obdrží „čistý turban“, což je Danielovo povýšení na třetího vládce spolu se šarlatovým rouchem a zlatým řetězem. To je také Josefův dar zlatého řetězu, jeho povýšení na druhého vládce a dar králova prstenu. „Prsten“ představuje královskou pečeť, kterou vládce opatřoval své zákony královským znamením.

Dareios použil svůj pečetní prsten, aby zapečetil jámu, do níž byl Daniel vhozen mezi lvy.

Potom král rozkázal, i přivedli Daniela a uvrhli jej do jámy lvové. Král pak promluvil a řekl Danielovi: Tvůj Bůh, jemuž ustavičně sloužíš, ten tě vysvobodí. I přinesen byl kámen a položen na otvor jámy; a král jej zapečetil svým vlastním prstenem i prstenem svých velmožů, aby předsevzetí ohledně Daniela nebylo změněno. Daniel 6,16.17.

Hebrejské slovo přeložené jako „pečetní prsten“ je ve Strongově konkordanci H5824 a je odvozeno od kořenového slova odpovídajícího H5823; znamená pečetní prsten (jako rytý). Jozue před andělem, Daniel v jámě lvové, Josef před faraonem představují zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, což je druhá zkouška v Danielovi dvanáct, kde ti, kdo byli očištěni, jsou pak „učinění bílými“ předtím, než jsou „vyzkoušeni“. Tyto linie jsou také znázorněny „Zorobábelem“, „synem Šealtielovým“.

V onen den, praví Hospodin zástupů, vezmu tebe, Zorobábeli, služebníku můj, synu Šealtielův, praví Hospodin, a učiním tě jako pečetní prsten; neboť jsem si tě vyvolil, praví Hospodin zástupů. Ageus 2,23.

Zerubábel znamená potomek Babylóna a jeho otec byl Šealtiel, což znamená „vyprošený od Boha“. Zerubábel představuje poselství druhého anděla, které v posledních dnech povolává potomstvo Babylóna do Božího stáda. Prvek „modlitby“ je spojen se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, kteří vyvádějí poslední potomstvo Babylóna ven, neboť ono probuzení nastává jedine skrze modlitbu.

„Obrození pravé zbožnosti mezi námi je největší a nejnaléhavější ze všech našich potřeb. Usilovat o ně by mělo být naším prvním úkolem. Je třeba vynaložit opravdové úsilí, abychom obdrželi Hospodinovo požehnání, ne proto, že by nám Bůh nebyl ochoten své požehnání udělit, nýbrž proto, že nejsme připraveni je přijmout. Náš nebeský Otec je ochotnější dát svého Ducha svatého těm, kteří Ho prosí, než jsou pozemští rodiče dávat dobré dary svým dětem. Je však naším úkolem skrze vyznání, pokorení, pokání a vroucí modlitbu splnit podmínky, za nichž Bůh zaslíbil udělit nám své požehnání. Obrození lze očekávat jedine jako odpověď na modlitbu. Dokud je lid tak zbaven Ducha svatého Božího, nemůže ocenit kázání slova; avšak když se moci Ducha dotkne jejich srdcí, tehdy promluvy, které budou proneseny, nezůstanou bez účinku. Vedení učením Božího slova, se zjevením Jeho Ducha a při uplatňování zdravého

úsudku získají ti, kdo navštěvují naše shromáždění, vzácnou zkušenost a po návratu domů budou připraveni působit zdravým vlivem.“

„Staří praporečníci věděli, co znamená zápasit s Bohem na modlitbě a zakoušet vylití Jeho Ducha. Tito však scházejí ze scény činnosti; a kdo přicházejí, aby zaujali jejich místa? Jak je tomu s nastupující generací? Jsou obráceni k Bohu? Jsme probuzeni k dílu, které probíhá v nebeské svatyni, anebo čekáme, až na církev přijde nějaká nutící moc, než se probudíme? Doufáme, že uvidíme celé církvi navrácené oživení? Ten čas nikdy nepřijde.

„V církvi jsou osoby, které nejsou obrácené a které se nesjednotí v opravdové, účinné modlitbě. Do díla musíme vstoupit každý jednotlivě. Musíme se více modlit a méně mluvit. Nepravost se rozmohla a lid musí být vyučován, aby se nespokojoval s formou zbožnosti bez ducha a moci. Budeme-li usilovně zkoumat svá vlastní srdce, odkládat své hříchy a napravovat své zlé sklony, naše duše se nebudou pozvedat k marnosti; budeme nedůvěřiví sami k sobě a budeme trvale pociťovat, že naše způsobilost je z Boha.“ Selected Messages, kniha 1, 121, 122.

Mezník modlitby je vyložen v Danielovi, kde je popsána modlitba za porozumění vnějšímu poselství ve druhé kapitole, a také modlitba za naplnění vnitřního poselství znázorněného v deváté kapitole. Zerubábel a jeho otec Šealtíel představují zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc při druhé zkoušce, která je viditelnou zkouškou obrazu šelmy, což je také vnitřní zkouška znázorněná ve Zjevení, kapitole jedenácté, verši jedenáctém, a také vnější zkouška znázorněná v Danielovi, kapitole jedenácté, verši jedenáctém.

Ve druhém článku budeme pokračovat ve výkladu jedenáctého verše.